

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2011. év november hó 22. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

ítéletet.

A hivatali visszaélés büntette és más bűncselekmények miatt I.r. vádlott és társa ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Bíróság 2010. év december hó 17. napján kelt 22.B.184/2009/51. számú ítéletét I.r. és II.r. vádlott tekintetében **megváltoztatja** a következők szerint.

Az I.r. vádlottnál a kártérítés összege helyesen 21.484,- (Huszonegyezer-négyszáznyolcvannégy) Ft.

Az alapeljárásban és a megismételt elsőfokú eljárásban összesen 405.523,- (Négyszázötezer-ötszázhuszonhárom) Ft bűnügyi költség merült fel, amelyből az I.r. vádlott 312.843,- (Háromszáztizenkettőezer-nyolcszáznegyvenhárom) Ft-ot, a II.r. vádlott 36.460,- (Harminchatezer-négyszázhatvan) Ft bűnügyi költséget köteles az államnak megfizetni, míg 56.220,- (Ötvenhatezer-kettőszázhusz) Ft bűnügyi költség az államot terheli.

Az I.r. vádlott lakóhelyét és személyi igazolványszámát helyesbíti, magyar állampolgár.

A II.r. vádlott személyi igazolvány számát helyesbíti, magyar állampolgár.

Az elsőfokú ítélet bevezető részét kiegészíti és helyesbíti azzal, hogy a Fővárosi Bíróság Budapesten tartotta a tárgyalást, a tárgyalási napok közül a 2010. szeptember hó 9. napjának megjelölését mellőzi, egyben megállapítja, hogy az elsőfokú bíróság 2010. december hó 17. napján hirdette ki az ítéletet.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét az I.r. és a II.r. vádlott tekintetében helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban felmerült 9.000 (Kilencezer) Ft bünygyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Bíróság megismételt eljárásban a 2010. december 17. napján kelt 22.B.184/2009/51. számú ítéletével a r. főörzsörmester I.r. vádlott bűnösségét hivatali visszaélés bűntettében, mint társtettes (Btk.225.§), közúti veszélyeztetés bűntettében (Btk.186.§ (1) bekezdés), hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás bűntettében (Btk.226.§), garázdaság vétségében (Btk.271.§ (1) bekezdés), rongálás vétségében (Btk.324.§ (1), (2) bekezdés) és 2 rb. könnyű testi sértés vétségében (Btk.170.§ (1) bekezdés) állapította meg. Az I.r. vádlottat ezért halmazati büntetésül 1 év 6 hónap börtönbüntetésre ítélte, amelynek a végrehajtását 2 év próbaidőre felfüggesztette.

A r. főörzsörmester II.r. vádlottat társtettesként elkövetett hivatali visszaélés bűntette (Btk.225.§) miatt 200 napi tétel, napi tételenként 500 Ft, összesen 105.000 Ft pénzbüntetésre ítélte.

A III.r. vádlottat az ellene felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés bűntette (Btk.225.§) miatt emelt vád alól felmentette.

Az I.r. és a II.r. vádlottat az ellenük társtettesként elkövetett hivatali visszaélés bűntette (Btk.225.§) miatt emelt vád alól felmentette.

A bíróság az I.r. vádlottat kártérítés jogcímén 21.488 Ft és törvényes kamatai megfizetésére kötelezte a kft. részére.

a II.r. vádlottat 97.897 Ft megfizetésére kötelezte azzal, hogy a fennmaradó 847 Ft bünygyi költség az államot terheli.

A fenti ítéletet az ügyész valamennyi vádlott tekintetében tudomásul vette. Az ítélet ellen az I.r. vádlott felmentésért, a II.r. vádlott és védője ugyancsak felmentésért jelentettek be fellebbezést. Az I.r. vádlott védője az ítélet kihirdetéséről igazoltan távol maradt.

A III.r. vádlott és védője tudomásul vették az ítéletet, így e vádlottal szemben az elsőfokú ítélet jogerőre emelkedett.

Az I.r. vádlott védője a részére kézbesített ítéletet 2011. március 1. napján vette át, majd 2011. március 10. napján adta postára az ítélet elleni fellebbezését. Az ítéltábla megállapította, hogy perorvoslata elkészt, ezért azt elutasította.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.207/2011/2. számú átiratában a mérlegeléssel megállapított tényállást megalapozottnak, az I. és II.r. vádlottak bűnösségét okszerűnek, cselekményeik minősítését törvényesnek találta. A kiszabott büntetések enyhítésére azok belső arányosságára figyelemmel sem látott indokot.

Indítványozta, hogy az ítélőtábla a rendelkező részben az ítélet kihirdetésének 2010. december 17. napját is tüntesse fel és az ítéletet az I. és II.r. vádlott tekintetében hagyja helyben. Bejelentette, hogy a nyilvános ülésen nem kíván részt venni.

A nyilvános ülésen az I.r. vádlott védője minden cselekmény tekintetében a tényállás megalapozatlansága mellett érvelt. A tényállás I/1. pontjánál nem látta bizonyítottanak, hogy az I.r. vádlott rendőrként mutatkozott be. Véleménye szerint erre vonatkozóan tanú1. és tanú2. önmaguknak és egymásnak is ellentmondó vallomást tettek, terhelő előadásaik nem hiteltérdeplők. A tényállás I/2.pontjánál arra hivatkozott, hogy védenca azonosítása nem volt szabályos. Őt és a sértettet együtt várakoztaták kihallgatásuk előtt mind az ügyészi meghallgatásuk előtt, mind a bíróságon Így a sértettnek az elkövető személyére tett határozott előadását ezek a körülmények jelentősen befolyásolták. A tényállás II. pontjában írt igazoltatás jogszerű volt, olyan ténylegesen súlyos ok miatt intézkedtek, amelynél indokolt volt testi kényszer alkalmazása. Elsődlegesen I.r. vádlott felmentését, másodsorban büntetésének jelentős enyhítését kérte.

A II.r. vádlott védője felszólalásában kiemelte, hogy a bíróság a III.r. vádlottat jogerősen felmentette a felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntette alól. Álláspontja szerint ha nincs felbujtó, akkor védenca bűnössége sem állapítható meg, ezért a felmentését indítványozta.

Az I.r. és a II.r. vádlottak az utolsó szó jogán kijelentették, hogy nem érzik magukat bűnösnek.

A Fővárosi Ítélőtábla a védelmi fellebbezésekkel érintett I.r. és II.r. vádlott vonatkozásában - a felmentő rendelkezések kivételével - bírálta felül a Fővárosi Bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárását.

A felülbírálat eredményeként megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok megtartásával folytatta le a megismételt eljárást. Ügyfelderítési kötelezettségének az ítélőtábla hatályon kívül helyező határozatában foglalt iránymutatásnak megfelelően eleget tett.

Az ügyben lefolytatott alapeljárás adatait az elsőfokú ítélet a 3. oldal 2. bekezdésében rögzítette. Ide kapcsolódóan indokolt utalni arra, hogy a Fővárosi Ítélőtábla az ítélet megalapozatlanságát a tényállás I/1. pontja tekintetében rőta fel.

Nem tisztázta ugyanis a bíróság a III.r. vádlott „megbízásban” megvalósult felbujtói szerepét, amelynek mibenléte kihathat az I. és II.r. vádlottak bűnösségére is.

A megismételt eljárásban a Fővárosi Bíróság minden szükséges bizonyítási cselekményt elvégzett. Újólag meghallgatta a vádlottakat, az egyes tényállási pontok sértettjeit, a tanúkat, felhasználta a rendelkezésre álló további bizonyítási eszközöket is. A bizonyítási eljárás alaposságát igazolja, hogy az I.r. vádlott részben szolgálatban, részben szolgálaton kívüli cselekményeinél tanúsított indulatos viselkedésének megítéléséhez igazságügyi elmeorvosszakértői vélemény beszerzését is elrendelte, majd azt a bizonyítékok körébe vonta.

A Fővárosi Bíróság az így feltárt bizonyítékokat egyenként és egymással is egybevetetten értékelte. Mérlegelése megfelel az iratok tartalmának és a logikai szabályainak.

A Fővárosi Bíróság által megállapított tényállás a lényegét illetően megalapozott, azt az iratok tartalma alapján csak a következőkkel volt szükséges kiegészíteni, illetve helyesbíteni (Be.352.§ (1) bekezdés a./ pont):

- A tényállás I/1. pontjában az ítélet 6. oldal első sorában a tanú2. által lakott lakás pontos helyével.
- A tényállás I/2. pontjában a 7. oldal 3. sorában elírás szerepel, nem a vádlott „szabályszerű”, hanem a szabályszegő magatartása az okozati összefüggés egyik eleme.
- Ugyancsak elírás a 7. oldal 2. bekezdésében sértett1. sérüléseinél, hogy az üvegszilánkok nem a bal felkar hámos, hanem számos sebzését okozták.
- Az ítélet 7. oldal 3. bekezdésétől a 8. oldal első bekezdésével bezárólag megjelölt gépkocsikra tett megállapításokat az ítélet indokolásába átemeli, mert az ott írtak nem tartoznak a tényállás körébe. A vádlott személygépkocsijának igazolása mellett más járművek kizárása fontos bizonyítási cselekmény, de annak részletezése a mérlegelés indokolásához kapcsolódik.
- A tényállás II. pontjában - ítélet 8. oldal 3. bekezdésében - kiegészíti a tényállást azzal, hogy a vádlottak 2008. október 28-án 22.30 óra körül igazoltatták sértett2-t (1758/2008.sz. nyomozati iratok 27. és 31. szám alatti rendőri jelentések)
- Az ítélet 8. oldal 4. bekezdésében helyesbíti sértett2. által előterjesztett magánindítvány időpontját: A sértett 2008. október 29-én éjjel a BRFK Teve utcai Panaszügyi Csoportjánál tett feljelentést a sérelmére elkövetett bántalmazás miatt.

A sértett az intézkedő rendőrök személyleírása mellett egyikük jelvéyszámát is megjelölte, amely egyedi azonosításra alkalmas adat. Az orvosi szakvélemény ismeretében a 2009. február 16-án tett nyilatkozata csak a magánindítvány megerősítésének tekinthető.

Az előző helyesbítésekkel és kiegészítésekkel a tényállás minden pontja teljeskörűen megalapozottá vált.

Az I.r. vádlott védője az egyes cselekmények körében a bíróság bizonyítékokat mérlegelő tevékenységét támadta, amely a megalapozottnak elfogadott tényállás esetében perjogi tilalomba ütközik. Emellett utalni kell arra is, hogy a védő felvetéseit az iratok tartalma sem támasztja alá. Tanú2. következetes volt az I. és II.r. vádlott rendőrkénti fenyegető fellépését illetően. Sértett1. már a feljelentésében pontos személyleírást adott az I.r. vádlotról és a vele lévő feleségéről, majd a gépkocsi azonosítását követően a vádlott személyében határozottan felismerte az elkövetőt. Sértett2-vel szemben az intézkedés jogszerűségét a bántalmazás módja és a sérülések cáfolták, így a rendőri jelentések tartalmával szemben egyértelmű bizonyítékok álltak rendelkezésre. Az I.r. vádlott többszörös ökolütései nem tekinthetők arányos testi kényszer alkalmazásának az alkoholszonda megfújását megtagadó személlyel szemben.

A II.r. vádlott védőjének a felbújtó hiányára tett felszólalása egyrészt ellentétes a tényállással, amely az ítélet 5. oldal utolsó sorában azt „meg nem határozható személyként” jelöli. Másrészt a felbújtó hiánya az elkövetés tényét, a tettesi felelősséget nem zárja ki.

Az irányadó tényállásból a Fővárosi Bíróság okszerűen következtetett az I.r. és a II.r. vádlottak bűnösségére, ezért felmentésükre nem kerülhetett sor.

A terhükre rótt bűncselekmények minősítése törvényes, az ítélőtábla az elsőfokú bíróság jogi indokolásában kifejtettekkel egyetértett.

A büntetés kiszabása során a Fővárosi Bíróság helyesen értékelte az I.r. vádlott javára, hogy két kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik. Mindkét vádlottnál helytálló a jelentős időmúlás enyhítő hatása is.

A vádlottak terhére figyelembe vett súlyosító körülmények megfogalmazása azonban értelemzavaró, ezért azokat az ítélőtábla helyesbítette. Az I.r. vádlott esetében a többszörös halmazat és az ellene folyamatban lévő másik büntető eljárás hatálya alatti elkövetés jelentkezett súlyosító körülményként, míg a II.r. vádlottnál a korábbi fenytései bírnak súlyosító hatással.

Az ítélőtábla a hasonló jellegű cselekmények elszaporodottságát mellőzte a súlyosító körülmények közül. Ezt semmilyen adat nem támogatja, a 2005. és 2006. évi elkövetések tükrében sem az akkori, sem a jelenlegi körülmények az ilyen cselekmények elszaporodottságát nem támasztják alá.

Az I.r. vádlottal szemben a végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetés, a II.r. vádlottal szemben pedig az enyhítő szakasszal kiszabott pénzbüntetés arányos büntetések. Azok egyik vádlott esetében sem tekinthetők eltúlzottan súlyosnak, azok inkább méltányosak, enyhítésük szóba sem kerülhetett.

A Fővárosi Bíróság ítéletének rendelkező részében számos pontatlanság található, amelyet az ítéletábra helyesbített, illetve a törvényi előírások szerint kiegészített.

Az elsőfokú ítélet bevezető része nem tartalmazza a bíróság eljárásának helyét, a határozat kihirdetésének időpontját, a vádlottak személyi igazolványainak számát és állampolgárságukat. Ezeket az adatokat az ítéletábra a Be.117.§ (1) bekezdése, illetve a Be.258.§ (1) bekezdés b./ pont és (2) bekezdés b./ pontja alapján pótolta, illetve feltüntette az I.r. vádlott új lakcímét. A tárgyalási napok közül a 2010. szeptember 9. napjának megjelölését mellőzte, mert azon érdemi tárgyalás nem volt.

Elírás történt a megítélt kártérítés összegében, ezt az ítéletábra a Be.261.§ (1) bekezdése alapján kijavította.

Tévesen döntött az elsőfokú bíróság a bűnügyi költség viselése tekintetében.

Az elsőfokú bíróság a költségjegyzékben a bűnügyi költséget 388.123 Ft-ban összesítette, amelyben az alapeljárásban felmerült 97.365 Ft bűnügyi költség is szerepel. Nem tartalmazza ellenben az egyesített ügy nyomozati szakaszában felmerült 12.600 Ft - 12.096 Ft összeg javítva 45. sorszám alatt 12.600,- Ft-ra - bűnügyi költséget, továbbá az alapeljárás másodfokú szakaszában a nyilvános ülésről elbocsátott kirendelt védő 4.800 Ft összegű irattanulmányozási költségét.

Így az összes költség helyesen 405.523 Ft. Ebből az I.r. vádlottat terhelően az alapeljárás nyomozati szakaszában 4.730 Ft, első fokon 6.175 Ft, másodfokon 4.800 Ft, a megismételt eljárásban az egyesített ügy nyomozati szakaszában 12.600 Ft, és azzal kapcsolatban az elsőfokú tárgyaláson 234.538 Ft költség, a II.r. vádlottat terhelően az alapeljárás bírósági szakaszában 36.460 Ft költség merült fel. Az előzőeknek megfelelően az I.r. vádlott összesen 312.843 Ft-ot, a II.r. vádlott pedig összesen 36.460 Ft bűnügyi költséget köteles megfizetni az államnak. Az eljárás megismételt szakasza körében felmerült további 56.220 Ft bűnügyi költséget az állam viseli.

Az elsőfokú ítélet fentiek szerinti megváltoztatása a Be.372.§-án, egyebekben törvényes rendelkezéseinek helybenhagyása a Be.371.§ (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2011. év november hó 22. napján

Dr. Lassó Gábor sk.

Dr. Révész Tamásné sk.

Dr. Sebe Mária sk.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Bíróság 22.B.184/2009/51. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 2.Bf.89/2011/11. számú ítéletében írt változtatással az I.r. és a II.r. vádlott tekintetében 2011. november 22. napján jogerőre emelkedett és az I.r. vádlott börtönbüntetése kivételével végrehajthatóvá vált!

Budapest, 2011. év november hó 22. napján

Dr. Lassó Gábor sk.

a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kukucska Erzsébet
írnok